

[Munch-Petersen.]

klassen over i Arbejderklassens Modstanderes Lejr. Der maa kunne oprettes et naturligt Kampforbund mellem Arbejderklassen og andre Dele af den arbejdende Befolkning i Sønderjylland. Selv om man er imod Hjælp til Kapitalisterne, imod Hjælp til de største Landbrugere, saa maa man dog ud fra et Arbejdersynspunkt være for Hjælp til de mindste Landbrugere, og denne Hjælp maa ydes, ikke gennem prisfordyrende Foranstaltninger, men ved at angribe Kapitalen gennem Nedskrivning af Gælden og gennem Nedskæring af Renten. Det, som naturligt maa være Formålet, maa være helt at faa likvideret den Gæld og disse Renter, fuldkommen likvideret alle de Forpligtelser, som de arbejdende Landbrugere har til Højfinanssen. Dog, det drømmer vi ikke om at faa gennemført før end den sociale Revolution. Men foruden til de mindste Landbrugere maa der naturligvis ogsaa ydes Hjælp til andre lignende Befolkningslag, de mindste Haandværkere, Fiskere o. s. v.

Men det vigtigste Spørgsmaal maa naturligvis være Arbejderklassens Stilling i Sønderjylland, og jeg maa her i høj Grad beklage, at Statsministerens lange Foredrag kun beskæftigede sig yderst lidt med dette Spørgsmaal, og i Grunden kun med Spørgsmaalet om Arbejdsløshedens Højde i Sønderjylland paa Grundlag af en Statistik fra Maj Maaned. Det blev her hævdet for det første, at der er forholdsvis færre arbejdsløse i Sønderjylland end i det øvrige Land, naar man maaler Arbejdsløshedstallet paa Baggrund af det samlede Antal Forsørgere. Men det er jo en meget daarlig Maalestok, for den Del, Arbejderklassen udgør af den samlede Befolkning, er jo ogsaa mindre i Sønderjylland end andre Steder. Derefter blev det fremhævet, at der var færre arbejdsløse Industriarbejdere og Søfolk end i København. Det er der utvivlsomt i en Landsdel som Sønderjylland, men til Gengæld er der maaske flere arbejdsløse Landarbejdere i Sønderjylland! Overhovedet hænger disse Tal sammen med den lave Organisationsprocent for de sønderjyske Arbejdere, idet man jo altid, naar man manøvrerer med officielle Arbejdsløshedstal, taler om de kontrollerede arbejdsløse, og deriblandt først og fremmest om de organiserede arbejdsløse, som er dem, der stadig gaar til Kontrol; og netop naar Organisationsprocenten er saa lav, som den er i Sønderjylland, bliver det officielle Arbejdsløshedstal ogsaa lavere end

det virkelige Arbejdsløshedstal. Og alle de, der gik paa Fattighjælpen, hører jo ikke med til dem, der regnes under det officielle Arbejdsløshedstal, og dette Tal er netop særlig højt i Sønderjylland.

Man kan overhovedet konstatere, at den sønderjyske Arbejderklasse som Helhed er daarligere stillet end Arbejderklassen i det øvrige Land. Man har stadig fra Borgerkabets Side, baade fra tysk og dansk Side, skudt det nationale Spørgsmaal i Forgrunden for at aflede Opmærksomheden fra det sociale Spørgsmaal. Det er ogsaa lykkedes til en vis Grad at faa Arbejderne indstillet paa dette nationale Spørgsmaal og derved at faa afledet Opmærksomheden fra Kampen for en Bedring af de sociale Forhold. Derved kan man konstatere en lavere Organisationsprocent, lavere Lønninger i Sønderjylland end i det øvrige Land. Man forsøger jo for øvrigt stadig at rumle løs fra begge Sider paa det nationale Spørgsmaal, hvilket naturligvis maa stille Arbejderklassen daarligere, end hvis den saa bort fra de nationalistiske Fraser og i Stedet for fuldt og helt samlede sig paa Løsningen af de sociale Spørgsmaal i Forbund med andre Lag af den arbejdende Befolkning.

Statsministeren fremhævede, at der var givet 56 Millioner til Krigsinvaliderne, og det blev nærmest fremhævet som en Slags Gave fra det øvrige Land til Sønderjylland. Jeg mener nu ikke, det kan komme ind under en saadan Opregning, for det er dog en naturlig Pligt at understøtte Krigsinvaliderne, og det drejer sig jo her om Krigsinvalider, som man har overtaget fra den anden Stat, og som man har forpligtet sig til at skaffe den nødvendige Understøttelse, en Forpligtelse, som man i øvrigt kun i meget ringe Grad har opfyldt.

Ved det foreliggende Forslag kan man fra et lille Partis Side konstatere en Ting med Glæde, nemlig at der for første Gang i alt Fald i den Tid, vi har været repræsenteret herinde, er stillet Forslag om, at ogsaa et af de paa Rigsdagen ikke-udvalgsberettigede Partier skal være repræsenteret i et Udvalg; dog har man naturligvis glemt to af Partierne, som ogsaa har Repræsentanter valgt i Sønderjylland. Men man har ganske glemt, eller rettere med Vilje set bort fra, at Arbejderklassen som saadan skulde være repræsenteret i Udvalget, og det hænger sammen med Forslagets Hensigt, nemlig at komme Kapitalismen til Hjælp, og derfor behøver man ikke nogen Arbejderrepræsentanter. Det havde ellers været naturligt i saadant et